

**סמל בן זכריה מתתיהו
2176559**

בן מרים וייששכר

נולד ב-ט"ז בתשרי תשט"ו 1954

התגייס לצה"ל בפברואר 1973

שרת בסירות אגוז

נהל ב- י' בתשרי תשל"ד 6.10.1973

בעת מילוי תפקידו.

בן זכריה מתתיהו,

מתתיהו, בן מרים ויששכר, נולד ביום ט'ז בתשרי תשט"ז (13.10.1954), בפתח תקווה. הוא למד בבית-ספר העממי בפתח-תקווה, בבית-הספר התיכון "עמל" בפתח נבבית-הספר לטבחות "أنوים" בכפר-סבא. מתתיהו, שכונה בפי משפחתו וחבריו מתי, היה תלמיד חוץ. בתחילת לימוד מוכנות ואחרי כן למד בבית-ספר לבישול. הוא אהב מקצוע זה ורצה להיותטבח מקצועי. בילדותו היה ילד נוח מאד ושקט, ומשתתberger נניה נער חברותי, מקובל מאוד בחברה וחבריו אהבו לבוא לביתו. היה לו חוש הומור ולא אחת הסcinן לשעשע את חברי בבדיחותיו. טוב לב היה, מסתפק במועט, צנוע ושם בחילוקו תמיד. הוא אהב מאד לעזור לכל אדם. נקי היה, בגדיו סדריים, צנע ושמחו בחלקו נאה. מתתיהו היה קשור מאוד לבני משפחתו ועזר לאחיו ולאחיותיו הצעיריים ממנו בילדותם. את אחותו הצעריה אהב מאוד וכשהייתה קטנה רצה בשביבה מראש ספרי לימוד, שיהיו לה לעזר כתתילר לבית-הספר. ואכן בזכותו ידעה לקרוא עוד לפני שנכנסה לבית-הספר. מתי היה בן מסור מאוד להוריו ונוגה בהם כבוד רב. הוא דאג לבית והיהओב להפתיע את הוריו בהביאו להם מתנות ואף רכש לבית הוריו שטיח, כל-בית שונים ועוד. לפני שגיאס לשירות צבאי עבר ב"מבחן" והוא מסור מאוד לעבודתו. הממונאים עליו שבחווהו מאוד על מסירותו וחריצותו הרבה וגם הבטיחו לו שיקבלו אותו בזרועות פתוחות אחרי שיטחרר מהצבא.

מתתיהו גויס לצה"ל בתחילת פברואר 1973 ושירת ביחידת ח"ר ברמת הגולן ובסיירת "אגוז". הוא היה חייל טוב וממושמע, אהוד על חברי ועל מפקדיו כאחד. בחופשוטיו היה עובד, כדי שלא ליפול למעמסה על הוריו ואף לעזר להם ככל יכולתו. הוא הרבה לכתוב מכתבים להוריו, כדי להרגיעם ולמנוע מהם דאגה לשלומו. במלחמת יום-הכיפורים עשה מתתיהו עם יחידתו ברמת-הגולן. ביום י' בתשרי תשל"ד (6.10.1973), נפגע ונרגב בהפגזה של הסורים בעיר קונייטרה. הוא הובא למונחת-עלומים בבית-העלמין בפתח-תקווה. השאיר אחריו הוריו ושישה אחים ואחיות. לאחר נפלתו הועלה לדרגת סמל.

במכتب תנחים למשפחה השכלה כתוב מפקדו כי מתתיהו הצעין תמיד במלון המשימה הקשה והמורכבת ביותר שהוטלה עליו.

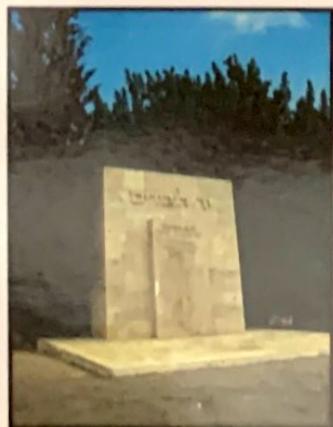
הוריו תרמו לזכרו ספר תורה לבית-הכנסת בפתח-תקווה.

"יהי זכרו ברוך"

מקום מגורי

מקום מגורי בפתח תקווה

אנדרטה לזכר חללי פתח תקווה

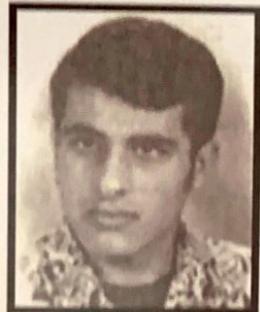
בית הספר בו למד מתתיהו ז"ל

ספר העדר "אונים"

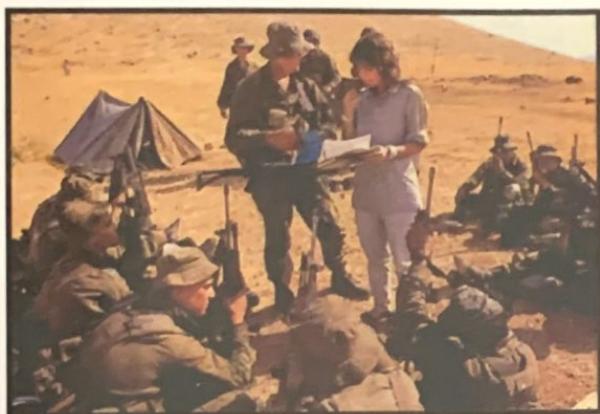
מיום הייסודה בשנת 1946 ועד עצם היום הזה, עסוק ועוסק המכון פנימייתי, טיפול וטיפול של אוכלוסיות עיר מעונות גמיהו. במחצית השנייה של שנות האחרונות, זאת לאור הלחץ החולך וגיל מעץ משרד העבירה והרווהה, פותחה נאום קשת רחבה של שירותים טיפוליים ושיקומיים לבני עיר ולאוכלוסייה נגנית למוגנות הענשווית יש בפרט מסגרות פנימייטיות המטפלות באוכלוסיות יעד שונות, על בסיס תכניות שיקומיות טיפוליות וחינוכיות בהתאם לצורכי האוכלוסייה המטופלת, באונם כ-190 חניכים ודיירים במקביל, בקמפוס של אונם, פעילות מסגרות משלימות העסוקות בחורלה והשתלמותם פרויקטים לעיר מחוזי, פעילות קיז, קייטנות ושירותי ספורט לקהילה.

בי"ס לטבחות "אונים" בו למד

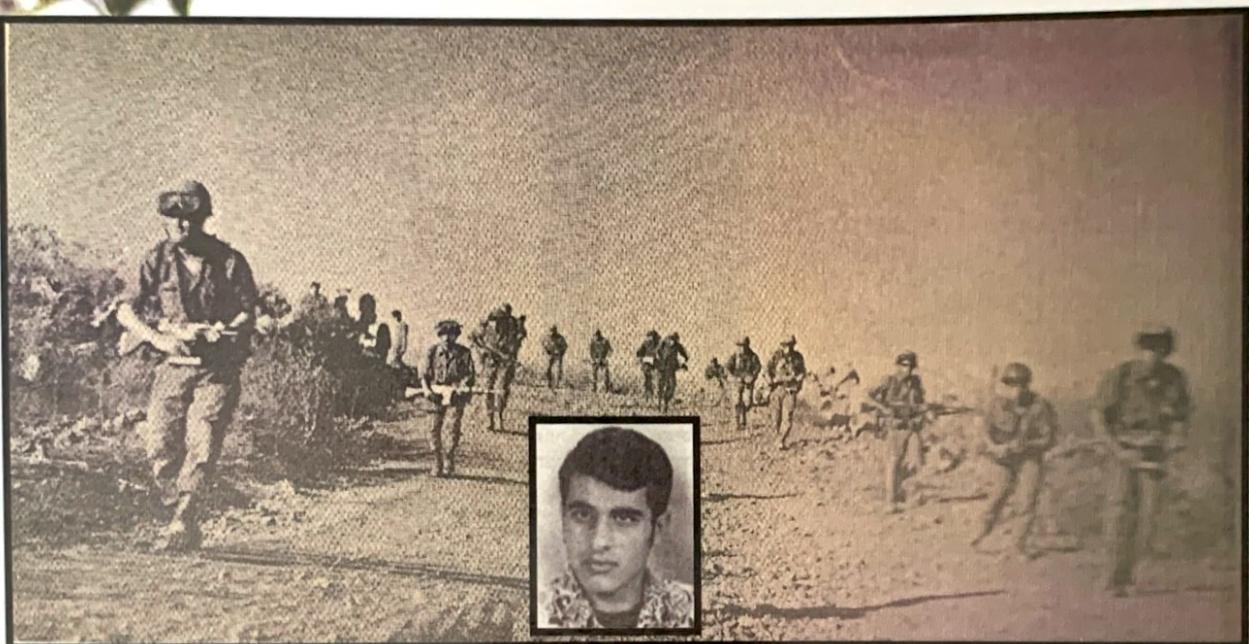
באימונים

בָּזְכִירָה מַתְתִּיָּהוּ זִיל

חילו אגוז בעת אימון

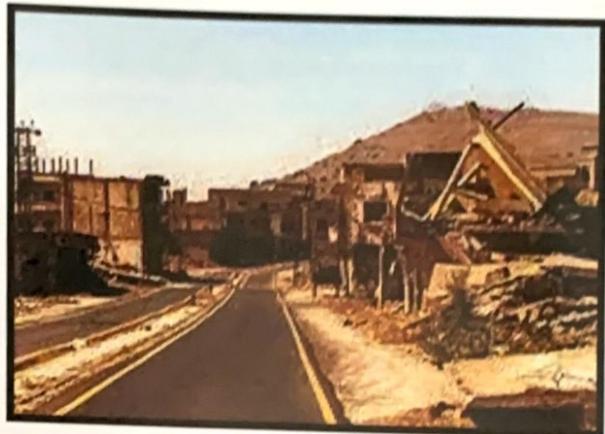
סירת אגוז

היחידה במלחמת יום הכיפורים

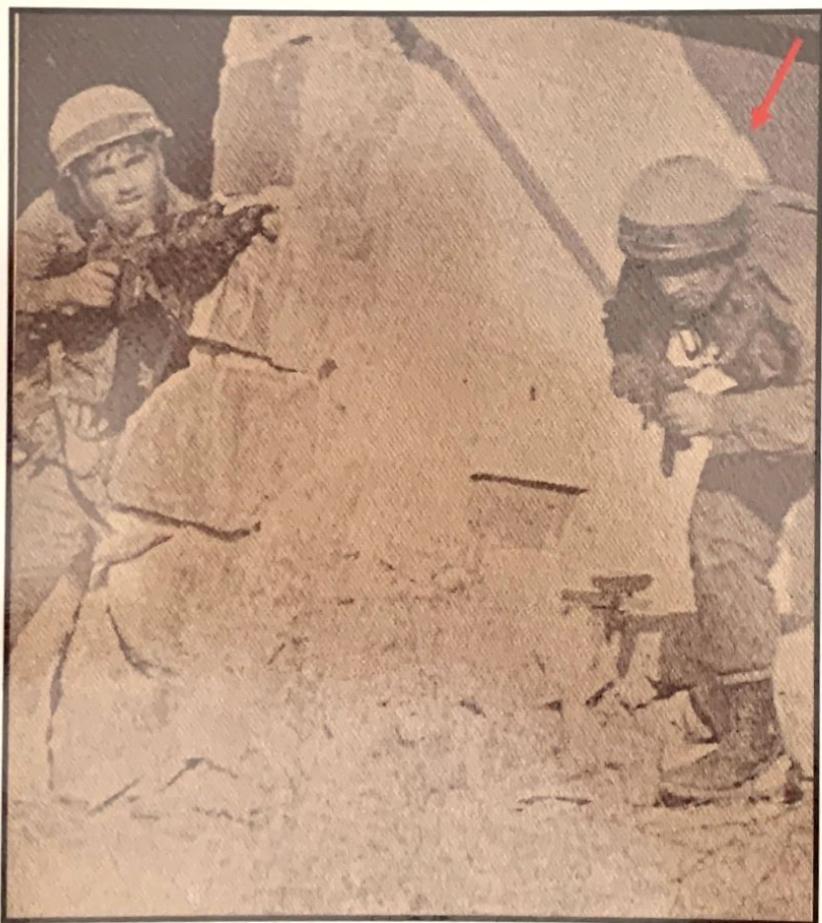
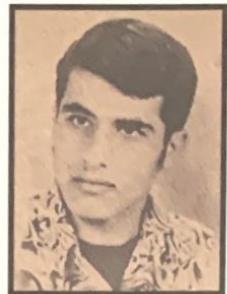
מלחמת יום הכיפורים תפסה את היחידה כשהיא פזורה בכל גבולות הצפון וכבר בהפגזת הפתיחה נפגעו מספר מלווחמיה בקוניטרה. במהלך הלחימה השתתפה היחידה ברוב הקרבות ברמת הגולן החל מטהור הרמה וכייבושה מחדש דרך קרבנות הבקעה אל "המובלעת" והגנה עליה מול התקפות הנגד במשך המלחמה וכלה בקרבות ההתחשה שלאחריה, ובמלחמה על שיא החרמון.

מתתיהו זיל נפגע מהפגזה של הסורים בעיר קונייטרה

קונייטרה היא עיר בדרום מערב סוריה, בחלוקת הסורי של רמת הגולן, סמוך לקו הפסקת האש בין ישראל לسورיה. העיר ממוקמת על צומת מרכזי, של הכביש שמליך מגשר בנות יעקב לדמשק, עם הכביש שמוליך מדרום הגולן למסעדה.

מתתיהו ז"ל בעת מבצע

סירת גולני

על היחידה

ציף קטן, שניים שלושה גיבים מזוודים, מספר נעלים אדומות וקומץ בחורים מותנדבים. אלה היו את ה"חוליה" הצפונית - אותה חוליה שהפחנה ברבות הימים לשירות פיקוד צפון. סיירת "אגוז".

תקידי הוליה הסתכמו באבטחת המוביל הארץ ובטיורים בודדים בגבול הצפון, אולם עם התגברות הפעולות הבלתי לאורך הגבול וגם התגברות הסכנה ביישובי הצפון בן רבו המשימות ומגונן הפעילות שהוטלו על אותה יחידה שהלכה ונדרה מאותה "חוליה" ל"יחידה" ועד לפולגה. לוחמים נספים ומתנדבים רבים החלו למלא את השורות, ה"צעירים" הפכו ל"זקנים" ומסורת לוחמים הוליה להתגשים ביחידה.

במלחמות ששת הימים השתפה היחידה בקרבות בגולן, עד כבושים קוגנטרה, ועם שוד הקרבות קיבלה עליה היחידה את משימת אבטחת גבולות הצפון - ירדן סוריה ו- לבנון. עיקר פעולתה ועובדתה של היחידה היה בעבודות הביטחון השוטף בן המלחמות. לא קלים היו החיים השגרתיים בסירת עיקר פעולתה בין המלחמות, כאשר בחוץ בעורף הרגשות שלום ובתחום ואילו כאן מלחמה יום יומיות עם החום והקור עם מחלאים וצבא אויב ולפעמים עם היি-ז'ר. זה הקורא לך עובד, לך למרכז השתעשע ראה כולם עושים כך. שם אין מלחמה אין מתח אין חששות אין חברים "נו פליום".

היו שלא עמדו בזוז ונשרו אך אלה שנשארו הם היו התוך, הדר, והטעים, עם הקליפה הקשה של ה"אגוז". יחפי אהות וקשרי ידידות שהזמנן לא יתירם נרकמו בין הלוחמים לבין עצמם ובינם לבין היחידה. קשרים שرك אנשי הסירות יכלו להבינם ולהושם והם שהיוו את השדר שתמך וחיזק את ידיהם של הבחורים לעמוד בשגרה השווקת של חייהם יום.

مارבים מארבים ומארכבים. בלילות החום של עמק הירדן ולילות הכפור בחרמון. מאות מארבים ללא תוצאות ורק לעוitem התקלות. ובכל מארב אתה חייב להיות ערני, מתוך "אולי דזוקה היום יבואו...". שגרת תעופקה שرك בודדים יכול לעמוד בה ונוסף לכך סיורי בוקר מתחום, אבטחת עוברים ומודדים ברמת - גולן, מרדפים אחר המחלים בסבך גבול הלבנון, שرك חילי היחידה הכירו את השビルים ואפשרויות התנועה בו, שגרה שرك לאחר תקופה יכולת לראות את תוכחותיה - 8 מחלים במלכיה, 4 מחלים מדרום לקונייטה, 5 מחלים בסיפור בוקר לך קבוץ גשר, 3 מחלים מרדף ליד חניתה ועוד ועוד ועוד מכפר רופין בדרום דרך דרך צפון ועוד ראש הנקרה במערב.

אך בכך לא היה די - למרות אבידותיהם המשיכו המחלים להציג ליישובי הצפון. ירי בזוקות על מנרת, אוטובוסים הילודים באביבים, מוקשים דרך הירדן ומארכבים לרכב של רמת מגשימים. היו אירועים של יום ולבן היה הכרח להעתיק את המלחמה אל בטיסיהם במורדות הגלעד, בפתח - לנדר ובכפרים של אורך הגבול - פגוע בהם בכתיהם ולמנוע מהם את יכולת להגיע לגבול ולהתבסם לאורכו.

כאן נקמת מסכת פעולות התגמול רכבות העהזה והקורבנות וככאן שוב הוכיחו חילו הסירות את יכולתם - פעולות מפורסמות כמו "עינתא", "ספר חמאת", "אל - חיים", פשיטות משוריות אל הפתח - לנדר ועל דרום הילטני הן שיצרו את האמון והרגשת הביטחון אצל מפקדי הצבא שעדייף לשולח את חילוי הסירות, הם בודאי יצילו, הם

איןם מ Abedim את דרכם, הם מגיעים למטרה ומבצעים את המשימה ביעילות גם כאשר לא הכל פועל לפי התוכנית, גם אם יפלו ביניהם חללים גם אם יחוורו עם הרוגים ופצעים – וזה יהיה המחרה המינימאלי הדרוש למשימה זו.

מהיר יקר שלימה היהירה בפועל אל אולם במחירות קנה גבול הצפון שקט ובתוחן והיחידה קנחה לה שם של סיירת מגובשת, אחידה וייעלה.

הכוח שהגיע את היידי היהירה להמשיך ולהתמודד בשגרת החיים השוקת והקשה היה – ישובי הצפון.

קשרים מיוחדים נקשרו בין החיים ובין היישובים של הגבול. בכובד ראש וברגש אחריות יצא הבחורים לארבים כאשר בעורף אורות היישוב, קולות הילדים וזוקרי השומרים. רגשה מיוחדת הייתה לחזות את הירדן בשכבות מפיבת הנוכה או פורים במוועדרו המשק המלאוה את החיים.

רגשות אהבה מיוחדים מלאו את לבם של אלה שטיפטו על שלוחות הרי הלבנון וצפו לאחרר לראות את קו האורות הלבנים של ישובי גבול הצפון מול ריכוזי האורות הדרלים, הצחובים של כפרי דרום הלבנון. מתוך היישובים יצאו בלילה ואל היישובים חזרו עם שחר. פעמים בילו תקופות ארוכות וקשרו קשרים עם בני היישוב ובנותיו (בעיקר) ופעמים אף לא ידעו אנשי המקום כי היידי הסיירת עברה כאן הלילה.

חלם של בני היישובים לא נגער גם מפני שורות הלוחמים ביחידת ומתוך הקשר המזוהה התנדבו "צפוניים" רבים לסיירת ע"מ לשמר על ביתם ומולתם.

מלחמת יום היפורים מצאה את היהירה כשהיא פורה בכל גבולות הצפון וכבר בהפגצת הפתיחה נפגו מספר לוחמים בקוניטרה. במהלך המלחמה השתתפה היהירה ברוב הקרבות ברמת הגולן החל בטיהור הרמה ובכיבושה מחדש דרך קרבות הבקעה אל ה"מובלעת" וההגנה עליה מול התקפות הנגד במשך המלחמה וכלה בקרבות החתשה של אחרית, ובמלחמה על שיא ההרמון.

זהיל לא יכול היה להשרות לעצמו להמשיך ולהחזיק היהירה עם ריכוז רב כל כך של איות, במיוחד לאור התעכבותו והתרחבותו של מערכ הלחם ומתוך המחרור המתמיד בכוח אדם מנומה וטוב שוכל להכשיר ולהכין את אותן יחידות החדשות שהוקמו.

וחולט לפרק את היהירה ולהפיץ את לוחמיה – תלמידיה בכל זהיל. היום ניתן למצוא אותם כמעט בכל היהירות המובלעת של זהיל כשם נתונים הטון וחוד החנית בכל מקום בו הם נמצאים.

כל זאת נטאפר בוכות הדם, היוז והדרמות הרבות שלו את היהירה לאורך החיטוטייה הקצרה והגדולה שלה.

לוחמים רבים נפלו ביחידת זכרו של כל לוחם חי. קשרים מיוחדים נוצרו בין היידי היהירה להורים השכולים. ביקורים הדריים בימי מצוקה ועצב וגם ביום שמחה, קשרים של משפחה לטוב ולרע. בטה ואחד הורים השכולים "... אבדתי את בני, אולם אני חש כי לי בניהם רבים בסירת..."

מכותב הערכה ללוחמי סיירת אגד אלוף פיקוד צפון

ש מ ר ג
א ד ש א

מפקדת פיקוד הצפון
לשכת האלוף
02/106/7 סל'
1238 מג
אלוף חשייל"א אדר
1972 מרץ

ספקד יחידה 483

אורוד יוזיבר ז

לסכום כמה מהמבצעים שלכם עולמה בי החלטה לכתחזוק

אליכם מספר טיליים.

ספקדת הפיקוד סומכת عليיכם ודרואה להטיל עליכם מבצעים;

יחסורות אחירות מחזרות אחריכם ושמחות לשתף אתכם בעולמה; כל מי שפקד

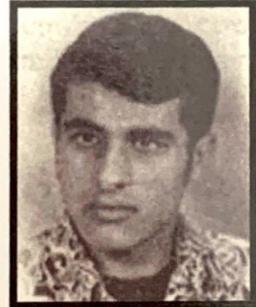
עליכם במבצעים ועקב אחריו התנהגו בהם – מלא התפעלות והערכה.

חשובי שמן הרואוי שאבשיך ואתה מדעו זאת.

ג"ה, אלוף
מרדכי
אלוף פיקוד הצפון

מג/רכ

ש מ ר ג

בן זכרייה מתתיהו ז"ל
1954-1973

סִירָת אָגֹן

למעלה בהר כבר שוקעת השמש
ורוז שיל ערל פורע מן הרים
סירת אגון את הדריך יודעת
כי בה היא אלכה גם אתמול גם שלשים

כל מי שערכו כבר עייפה בינתיהם
מיום מפרק ומלילה קודר
בזוז יזיר כל היום שבעתים
כי זו תדילת חזיל שזוז

לסירת אגון יש קליפה קצרה עבה
אר לב של זהב והמן אהבת

בינות מטעי זמניות ותפוז
העין פקוזה והדרוף הולם
אולי במדרון האוויר שובל מתחז
אבל המושב שטממל כבר וזולם
הכילה יזרור הסיר אל העמק
מוזר שובל יצלו את מימי הירדן
ושובל יזרור אל הסוף והגמא
כשבקר זולש על ההר יגע

לסירת אגון יש קליפה קצרה עבה
אר לב של זהב והמן אהבת

רבים הימים שטובלמים רק בתכלת
אשר טוב היה בהם לפצוץ בעיר
אר על דברתנו נזכר בהם את אלה
אשר אור הימים שובל להם לא יאיר.